

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

12.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница, 8-го Февраля — 1835 — Wilno. Piątek. 8-go Lutego.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 28-го Января.

Высочайшими Приказами уволены отъ службы: за болѣзнію, Лейбъ-Гвардіи Козачьяго Полка Генераль-Маіоръ Орловъ съ мундиромъ, (22-го Января); Комендантъ, г. Люблина, состоящій по Артиллеріи Генераль-Маіоръ Вейсфлогъ, съ мундиромъ и пенсіономъ; и Директоръ Черноморской Штурманской роты, Генераль-Маіоръ Адамопуло, съ мундиромъ и пенсіономъ полного оклада, опредѣленнаго уставомъ 6-го Декабря 1827 года, (23-го Января); **назначены:** Бывшій Оберъ-Интендантъ Черноморскаго Флота и портовъ, Генераль-Маіоръ Бровцынъ, состоящій по Морскому Министерству; и Гвардейскаго экипажа Командиръ корвета Князь Варшавскій, Капитанъ 2-го ранга Кошелевъ, Командиромъ 8-го Флотскаго экипажа и корабля *Не-тронъ-меня*, (23-го Января); бывшій Предсѣдателемъ Кавказскаго Областнаго Правленія Генераль-Маіоръ Таубе, Кавказскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ, (25-го Января).

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Исправляющаго обязанности Синодальнаго Оберъ-Прокурора, Сенатора, Тайнаго Советника и Кавалера, Князя Петра Сергѣевича Мещерскаго, въ 25-день Ноября Высочайше утвердить соизволилъ Положеніе Святѣйшаго Синода о награжденіи Новоладожскаго Уѣзда села Шижнемы Священника Петра Иванова серебряною медалью на Владимирскій лентѣ, для ношенія въ петлицѣ, за спасеніе отъ утопленія двухъ крестьянъ и мальчика въ рѣкѣ, гдѣ онъ подвергалъ и собственную жизнь опасности.

— Судью Воронежскаго Совѣстнаго Суда на будущее трехлѣтіе, Всемилостивѣйше повелѣно быть, по избранію Дворянства, состоящему нынѣ въ сей должности отставному Полковнику Евгенію Марину.

— Изъ числа избранныхъ Дворянствомъ кандидатовъ, Всемилостивѣйше повелѣно быть Предсѣдателемъ Воронежской Палаты Гражданскаго Суда, Коллежскому Ассессору Ивану Прибыткову.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Бессарабскимъ Дворянствомъ Кандидатовъ въ званіе Предводителя Дворянства на трехлѣтіе съ 1835 года, изволилъ Высочайше утвердить въ семъ званіи Дворянина Дмитрія.

— Находящійся въ Россійско-Американскихъ селеніяхъ Священникъ Іоаннъ Бенѣяминовъ, за ревностное служеніе и постоянные его труды въ распространеніи между Алеутами и другими дикими народами Христіанской Вѣры, Всемилостивѣйше сопричисленъ къ ордену *Св. Анны 3-й степени*. (С.П.)

— Мы получили слѣдующее письмо изъ Буюкдере, отъ 7-го Декабря: „Вчерашній день праздновали и у насъ, на берегу Босфора, всерадостный день тезоименитства Государя Императора, — безъ пышности и блеска: но въ кругу своихъ единоплеменцевъ, родныхъ, съ искреннимъ и душевнымъ удовольствіемъ. Обыкновенная семья наша была увеличена Гг. Офицерами двухъ военныхъ судовъ нашихъ, стоящихъ на якорѣ близъ самаго посольскаго дома, а именно: ихты Голубка, прибывшей сюда на зимовку; и пре-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 28 Stycznia.

Przez Najwyższe rozkazy dzienne zostali uwolnieni ze służby dla choroby: Leyb-Gwardyi półku Kozaków, Jenerał-Major Orłow z mundurem, (22 Stycznia); Komendant miasta Lublina, liczący się w artylleryi Jenerał-Major Weisflog, z mundurem i pensją; i Dyrektor Czarnomorskiej rotty Szturmanów, Jenerał-Major Adamopulo, z mundurem i pensją zupełnego wyznaczenia podług Ustawy 6 Grudnia 1827 roku, (23 Stycznia); **naznaczeni:** Były Ober-Intendent Czarnomorskiej Floty i Portów Jenerał-Major Browcyn, licząc się w Morskiem Ministerium; a gwardyjskiego ekwipażu, Dowódca korwety, Xiążę Warszawski, Kapitan 2giej rangi Koszelew, dowodzącym 8my ekwipażem Floty, i okrętu *Nie tykay mię*, (23 Stycznia); były Prezydent Kaukaskiego Rządu Obwodowego Jenerał-Major Taube, Kaukaskim Gubernatorem Cywilnym, (25 Stycznia.)

— CESARZ JEGOMOŚĆ, po najuniżeńszem przełożeniu P. Sprawującego obowiązki Synodalnego Ober Prokura, Senatora, Radcy Taynego i Kawalera, Xiążęcia Piotra Sergiejewiczu Mieszczerskiego, 25 Listopada Najwyżey potwierdzić raczył postanowienie Najświętszego Synodu o nagrodzeniu Nowoładockiego Powiatu, wsi Szyżnemy Kapłana Piotra Iwanowa srebrnym medalem na wstędze orderu Św. Włodzimierza dla noszenia w pętelce, za uratowanie od utonienia w rzece dwóch włóścian i chłopca, z narażeniem własnego życia na niebezpieczeństwo.

— Sędzią Woroneżskiego Sądu Sumniennego na przyszłe trzyłecie, Nayłaskawiey rozkazano bydź, przez wybór Dworzaństwa będącemu teraz w tym obowiązku odstawnemu Półkownikowi Eugeniuszowi Marinowi.

— Z liczby wybranych przez Dworzaństwo Kandydatów, Nayłaskawiey rozkazano bydź Prezydentem Woroneskiej Izby Cywilney, Assessorowi Kollegialnemu Janowi Przybytkowu.

— Jego Cesarska Mość z dwóch wybranych Kandydatów przez Dworzaństwo Bessarabskie na urząd Marszałka Dworzaństwa na trzyłecie od 1835 roku, Najwyżey potwierdzić raczył na ten obowiązek Dworzanina Dymitria.

— Znajdujący się w Rossyysko-Amerykańskich osadach Kapłan Jan Beniaminow, za gorliwe spełnianie swych obowiązków i stałe jego prace w rozszerzaniu między Aleutami i innemi dzikimi narodami Religii Chrześcijańskiej, Nayłaskawiey policzony do orderu *Sw. Anny 3go stopnia*. (P. P.)

— Otrzymaliśmy z Bujukdere, pod dniem 7 Grudnia, list następujący: „Dzień wczorajszy był obchodzony i u nas na brzegach Bosphoru, dzień nayradośnieszzy Imienia CESARZA JEGOMOŚCI, — bez przepychu i blasku: lecz w gronie swych spółziomków, krewnych, ze szczerem i serdecznem zadowoleniem. Zwyczajne nasze towarzystwo, było powiększone przez PP. Oficerów dwóch wojennych naszych okrętów, stojących na kotwicy w bliskości domu poselskiego, a mianowicie: jachtu *Golab*, przybyłego tu dla zimowania i pię-

краснаго корвета Пендераклии, на коемъ Графъ А. Т. Орловъ совершилъ свой быстрый переездъ въ 1832-мъ году. Утромъ принесено было Господу Богу молебствіе о сохраненіи драгоцѣнныхъ Россіи дней Августѣйшаго Виночника сего торжества. При возглашеніи многолѣтій раздались пушечные выстрѣлы съ судовъ, и они въ мгновеніе украсились разноцвѣтными флагами. У Г. Посланника былъ завтракъ, на которомъ провозглашенъ былъ тостъ за здравіе Государа Императора и Высочайшей Фамиліи. Послѣ сего всѣ Офицеры и Чиновники Посольства собрались на корветѣ, у Командира его, Г. Капитана-Лейтенанта *Сейрсаго*. Обѣдали всѣ вмѣстѣ у Посланника; вечеромъ суда были иллюминированы, и вензельное изображеніе имени Государа горѣло въ разныхъ видахъ. Безпрестанно поднимались ракеты и фальшфейеры; Русскія пѣсни раздавались на Босфорѣ. Погода была тихая и пріятная. Мы прогуливались на чистомъ воздухѣ, какъ въ Петербургѣ въ концѣ Августа. (Р. И.)

— „Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ по вопросу: на кого возлагать отправленіе должности Узднаго Судьи во время его болѣзни, или отпуска? и признавъ заключеніе его, принятое и Правительствующимъ Сенатомъ, основательнымъ, *положилъ*: постановить правиломъ, чтобы въ случаѣ, когда должность Узднаго Судьи, во время отсутствія его по болѣзни или отпуску, будетъ исправлять, по существующему порядку, старшій Засѣдатель Узднаго Суда, командиромъ былъ на сѣ время въ Узднѣ Судъ, для рѣшенія дѣлъ, находящійся на лицѣ въ Губернскій Кандидатъ изъ пяти избираемыхъ на должности Засѣдателей; если же такового не имѣется, или есть, но, по весьма дальнему его отъ Узда жительству, потребовалось бы продолжительное время на прибытіе его въ городъ для изысканной надобности, то въ семь случаевъ прикомандировывать въ Узднѣ Судъ Засѣдателя Земскаго Суда, каждый разъ, когда потребно будетъ составить полное число Членовъ для рѣшенія какого либо дѣла.“ *А на томъ мнѣніи написано*: Его Императорское Величество воспоследовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта по вопросу: кому исправлять должность Узднаго Судьи во время его болѣзни, или отпуска? — Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. Подписалъ: *Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Новосильцовъ*. 12 Декабря 1834 года. (Января 16 дня 1835 года. По 1-му Департаменту.)

— Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, относительно однодворцевъ, добровольно вступившихъ въ военную службу и получившихъ отъ оной увольненіе прежде достиженія Оберъ-Офицерскаго чина, и принявъ въ уваженіе съ одной стороны, что 7 пунктомъ Высочайше утвержденного въ 1816 году Положенія на однодворцевъ, вступившихъ въ военную службу для возвращенія утраченнаго дворянства, распространена вообще та свобода отъ податей, которая предоставлена была прежде токмо отставнымъ, неспособнымъ къ полевымъ работамъ, съ другой, что по тому же закону однодворцы, поступающіе въ службу по праву дворянскаго происхожденія, могутъ достигать Оберъ-Офицерскихъ чиновъ послѣ безпорочной выслуги шести лѣтъ со времени вступленія ихъ въ военную службу, и что неограниченное изыатіе отъ податей и такихъ однодворцевъ, кои не дослужились до Оберъ-Офицерскаго чина, могло бы подавать поводъ и къ уклоненію отъ податей чрезъ одни извороты, *положилъ*: въ поясненіе 7 пункта Высочайше утвержденного 16 Ноября 1816 года Положенія объ однодворцахъ, добровольно вступающихъ въ военную службу и оставляющихъ оную прежде достиженія Оберъ-Офицерскаго чина, постановить, что изъ означенныхъ однодворцевъ тѣ, кои несли дѣйствительную службу не менѣе пяти лѣтъ, или отставлены за ранами и увѣчьями, на службу полученными, освобождаются отъ податей навсегда, подобно тому, какъ освобождены отставные, неспособные къ сельскимъ работамъ люди, одного съ ними состоянія, изъ служившихъ по обыкновеннымъ рекрутскимъ наборамъ. На ономъ Мнѣніи написано: Его Императорское Величество воспоследовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, относительно освобожденія отъ податей однодворцевъ, вступившихъ добровольно въ военную службу и уволенныхъ отъ оной прежде достиженія Оберъ-Офицерскаго чина, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. Подписалъ: *Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Новосильцовъ*. 17 Декабря 1834 года. (Января 16 дня 1835 года. По 1-му Департаменту.)

kney korwety *Penderaklii*, na które Hrabia A. T. Orłow odbywał swą szybką podróż w 1832 roku. Zrana złożone zostały Panu Bogu modły o zachowanie najszybszych dla Rosyi dni NAYJAŚNIEJSZEGO SOLNIZANTA uroczystości. Przy podniesieniu głosów w pieniu próśb o mnogie lata rozlegały się wystrzały działowe z okrętów, i w okamgnieniu okręty przyozdobiły się różnobarwnymi banderami. U P. Pośta było śniadanie, na którym spełniony był toast za zdrowie Cesarza Jegości i NAYJAŚNIEJSZEY Familii. Potem wszyscy Oficerowie i Urzędnicy Poselstwa zgromadzili się na korwecie, u Dowodzącego tym okrętem, P. Kapitana Leytanta *Swirskiego*. Obiadowali wszyscy razem u Pośta. Wieczorem okręty były oświecone i Cyfra NAYJAŚNIEJSZEGO Cesarza w różnych kształtach jaśniała. Ciągłe były wypuszczane rakiety i sztuczne ognie; *spiewy ruskie* rozlegały się ponad Bosforem. Czas był spokojny i przyjemny. Używaliśmy przechadzki na czystym powietrzu, jak w Petersburgu w końcu Sierpnia. (R. I.)

— „Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych z zapytaniem: na kogo wkładać pełnienie obowiązku Sędziego Powiatowego podczas jego choroby, albo urlopu? i przyznawszy wniosek jego, i przez Rządzący Senat przyjęty, gruntownym *zamierzyła*: postanowić za prawidło, ażeby w zdarzeniu, kiedy obowiązek Sędziego Powiatowego, w czasie jego nieobecności dla choroby lub urlopu, będzie spełniał, podług istniejącego porządku, Starszy Zasiadający Sądu Powiatowego, przeznaczany był na ten czas do Sądu Powiatowego, dla sądenia spraw, znajdujący się osobiście w Gubernii Kandydat, z pięciu wybieranych na obowiązki zasiadających; jeśli zaś takiego nie ma, albo jest, lecz dla zbyt dalekiego od Powiatu zamieszkania, potrzeba byłoby długiego czasu na jego przybycie do miasta, dla wymienionej potrzeby, w takim zdarzeniu przeznaczać do Sądu Powiatowego Zasiadającego Sądu Ziemskiego, każdorazowie, kiedy potrzeba będzie złożyć zupełną liczbę Członków, dla sądenia jakiejkolwiek sprawy.“ *A na tej opinii napisano*: Jego Cesarzaska Mość nastąpił opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa z zapytaniem: kto ma pełnić obowiązek Sędziego Powiatowego w razie jego choroby, albo urlopu? — NAYWYŻEJ potwierdzić raczy i rozkazał wypełnić. Podpisał: *Prezydent Rady Państwa Nowosilcow*. 12 Grudnia 1834 roku. (16 Stycznia 1835 roku z 1go Departamentu.)

— Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Skarbu względem Jednodworców, którzy dobrowolnie weszli do służby wojskowej i otrzymali z niej uwolnienie przed dójściem rangi Ober-Oficerskiej, i rozważywszy z jednej strony, że 7 punktem NAYWYŻEJ potwierdzonego w roku 1816 postanowienia o Jednodworcach, którzy weszli do służby wojskowej dla powrócenia utraconego Dworzaństwa, rozciągnięta w ogólności ta wolność od podatków, która pierwsi zostawiona tylko była dla odstawnych, niezdatnych do robot polowych; z drugiej, że podług tegoż samego prawa Jednodworce, wchodzący do służby podług praw Dworzańskich pochodzenia, mogą dochodzić rang Ober-Oficerskich, po nieskazitelnym wysłużeniu sześciu lat od czasu weyścia ich do służby wojskowej, i że nieokreślone wyłączenie od podatków i takich Jednodworców, którzy nie dosłużyli się rangi Ober-Oficerskiej, mogłoby być powodem i do uchylecia się od podatków przez same wybiegi, postanowiła: na objaśnienie 7 punktu NAYWYŻEJ utwierdzonego 16 Listopada 1816 roku postanowienia o Jednodworcach, dobrowolnie wchodzących do służby wojskowej, i ją opuszczających przed dójściem rangi Ober-Oficerskiej, postanowić, że z pomienionych Jednodworców ci, którzy rzeczywiście służyli nie mniej nad lat pięć, albo odstawni z przyczyny ran i kalectwa, w służbie nabytych, uwalniają się nazawsze od podatków, tak, jak są uwolnieni odstawni, niezdadni do robot wiejskich, jednogoz z niemi stanu ludzie służyący z powszechnych poborów rekrutskich. Na tej opinii napisano: Jego Cesarzaska Mość nastąpił opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, o uwolnieniu od podatków Jednodworców, którzy weszli dobrowolnie do służby wojskowej, i z niej uwolnieni przed osiągnięciem rangi Ober-Oficerskiej, NAYWYŻEJ potwierdzić raczy i rozkazał wypełnić. Podpisał: *Prezydent Rady Państwa Nowosilcow*. 17 Grudnia 1834 roku. (16 Stycznia 1835 roku. Z 1go Departamentu.)

— Правительствующій Сенатъ слушали представленіе Господина Министра Финансовъ, что Царско-сельская Городовая Ратуша представила въ С. Петербургскую Казенную Палату до наступленія Августа мѣсяца дополнительные ревизскія сказки о 20 душахъ мѣщанъ городовъ: Царскаго Села, Павловска и Татчины. Такъ какъ сѣи сказки представлены были при объявленіи не на рублевой, а на простой бумагѣ, то оныя были Палатою возвращены для исполненія порядка, установленнаго § 47 правилъ для производства 8-й народной переписи. Въ слѣдствіе сего Ратуша представила вновь ревизскія сказки, но уже по прошествіи дополнительнаго срока. Казенная Палата испрашиваетъ разрѣшенія, съ какою пенію должно принимать ревизскія сказки, которыя, бывъ возвращены для исправленія до истеченія Августа мѣсяца, представляемы будутъ вновь по истеченіи уже дополнительнаго срока. Такъ какъ Высочайше утвержденнымъ 17 минувшаго Октября положеніемъ Комитета Гг. Министровъ опредѣлено назначенную 44 § пеню взыскивать токмо съ тѣхъ, кои представятъ ревизскія сказки въ первый разъ послѣ первоначальнаго срока, тѣхъ же, кои представили сказки до истеченія срока, но получили оныя обратно для исправленія по замѣчаніямъ Комиссіи, при вторичномъ представленіи сказокъ, хотя бы и послѣ первоначальнаго, но до истеченія окончательнаго срока, взысканію пени не подвергать; то принимая оныя Министръ Финансовъ въ соображеніе, что по тѣмъ же самымъ причинамъ, по коимъ освобождаются отъ взысканія пени представившіе исправленныя сказки по прошествіи первоначальнаго срока, могутъ быть освобождены и тѣ, кои подали оныя послѣ дополнительнаго срока, о семъ представляетъ на дальнѣйшее благоразсмотрѣніе и рѣшеніе Правительствующаго Сената. Приказали: Находя вышепрописанное мнѣніе Г. Министра Финансовъ правильнымъ и съ силою положенія Комитета Гг. Министровъ, 17 минувшаго Октября Высочайше утвержденнаго, сообразнымъ, Правительствующій Сенатъ согласно оному полагаетъ: съ общества и лицъ, которыя подали въ Казенныя Палаты ревизскія сказки въ дополнительный срокъ, 44 § правилъ о производствѣ 8-й переписи назначенный, получили оныя обратно и представили ихъ вторично по истеченіи уже того срока, трехъ-рублевой пени, 66 § тѣхъ правилъ установленной, не взыскивать, оставляя въ казнѣ пеню, за неподачу тѣхъ сказокъ въ первоначальный срокъ, по силѣ 44 §, заплаченную; и о томъ какъ С. Петербургской, такъ и прочимъ Казеннымъ Палатамъ предписать указами, каковыми дать знать всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ и увѣдомить Г. Министра Финансовъ. (Января 16 дня 1835 года. По 1-му Департаменту.)

— Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Господина Министра Внутреннихъ Дѣлъ, что по представленіямъ къ нему предположеніямъ и соображеніямъ Предводителей Дворянства, учиненнымъ въ слѣдствіе Высочайше утвержденнаго 17 Декабря 1831 года мнѣнія Государственнаго Совѣта, относительно увеличенія содержанія чиновниковъ, служащихъ по выборамъ Дворянства, и Канцелярій Уѣздныхъ Присутственныхъ мѣстъ, на счетъ земскаго сбора, оныя Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ входилъ съ надлежащимъ представленіемъ въ Государственный Совѣтъ, испрашивая между прочимъ разрѣшенія: какого рода вспоможенія чиновникамъ, служащимъ по выборамъ, можно предоставить Дворянству дѣлать отъ себя по его усмотрѣнію, и слѣдуетъ ли содержаніе Канцелярій Дворянскихъ Опеки относить на земскій сборъ со всѣхъ сословій, или же съ однихъ дворянскихъ имѣній? Нынѣ Г. Состоящій въ должности Государственнаго Секретаря при отношеніи отъ 11 минувшаго Декабря препроводилъ къ нему Г. Министру воспослѣдовавшее въ Государственномъ Совѣтѣ, по означенному представленію его, мнѣніе, Высочайшаго утвержденія удостоенное, въ коемъ по упомянутымъ двумъ предметамъ постановлено: 1-е) Предоставить Дворянству право, только по уваженію особенныхъ трудовъ лицъ, на службѣ по выборамъ его состоящихъ, *назначать имъ отъ себя, въ видѣ добровольнаго вспоможенія, столовыя или питевые деньги.* 2-е) Какъ Дворянскія Опеки учреждены для дѣлъ собственно дворянскаго сословія, то и увеличеніе содержанія Канцелярій оныхъ должно относить на одніи дворянскія имѣнія. (Января 16 дня 1835 года. По 1-му Департаменту.)

— Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, что нѣкоторые помѣщики Санктпетербургской Губерніи Ямбургскаго уѣзда въ поданномъ ими тамошнему Уѣздному Предводителю Дворянства прошеніи изъяснили, что Ямбургскій Уѣздный Лѣкарь, по отдаленности имѣній

— Рządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, że Carskosielski miejski Ratusz przedstawił do St. Petersburgskiej Izby Skarbowej przed nastaniem miesiąca Sierpnia dodatkowe rewizyjne skazki, o 20 duszach mieszczan miast: Carskiego siola, Pawłowska i Gateczyna. Gdy te skazki były przedstawione przy objawieniu nie na rublowym, lecz na prostym papierze, tedy były powrócone dla wypełnienia porządku, ustanowionego § 47 prawideł dla odbywania 8go popisu ludności. Skutkiem tego, Ratusz podał nanowo rewizyjne skazki, lecz już po upłynieniu dodatkowego terminu. Izba Skarbowa prosi rozwiązania, z jaką peną przyjmować należy skazki rewizyjne, które, będąc powrócone dla poprawienia przed upłynieniem miesiąca Sierpnia, nanowo będą podawane już po terminie dodatkowym. Ponieważ Narwżęx potwierdzonem 17 przeszłego Października postanowieniem Komitetu PP. Ministrów wskazano, naznaczoną 44 § penę uzyskiwać tylko od tych, którzy przedstawia skazki rewizyjne pierwszy raz po pierwszym terminie, tych zaś, którzy podali skazki przed upłynieniem terminu, lecz otrzymywali je napowrót dla poprawienia podług uwag Komissyi, przy powtórnem podaniu skazek, chociażby i po pierwszym, lecz przed upłynieniem ostatecznego terminu, uzyskaniu peny nie poddawać; zatem P. Minister Skarbu zważywszy, że dla tychże samych przyczyn, dla których uwalniają się od uzyskania peny, którzy podali skazki poprawione po upłynieniu pierwszego terminu, mogą być uwolnieni i ci, którzy je podali po terminie dodatkowym, przedstawia o tém na dalsze rozpatrzenie i rozwiązanie Rządzącego Senatowi. Rozkazał i: Znajdując powyższą opinią P. Ministra Skarbu prawną, i z mocą postanowienia Komitetu PP. Ministrów, Narwżęx utwierdzonego 17 przeszłego Października zgodną, Rządzący Senat podług tego postanawia: od gmin i osób, które podały do Izby Skarbowych skazki rewizyjne w dodatkowym terminie, 44 § prawideł o odbywaniu 8go popisu naznaczonym, otrzymali je napowrót i podali po raz drugi już po upłynieniu tego terminu, peny trzyrublowej, 66 § tych prawideł ustanowionej, nie uzyskiwać, zostawując w Skarbie penę, za niepodanie tych skazek w pierwszym terminie, na mocy 44 § zapłaconą; i o tém jak St. Petersburgskiej, tak i innym Izdom Skarbowym przepisać ukazami, i również przez ukazy dać wiedzieć wszystkim Gubernatorom Cywilnym i uwiadomić P. Ministra Skarbu. (16 Stycznia 1835 roku. Z 1go Departamentu.)

— Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, że podług przedstawionych mu projektów i uwag od Marszałków Dworzaństwa, uczynionych na skutek Narwżęx potwierdzonej 17 Grudnia 1831 roku Opinii Rady Państwa, o powiększeniu utrzymania Urzędnikom, służącym przez wybory Dworzaństwa, i Kancellaryom Powiatowych Sądowych miejsc, na rachunek Ziemskiego poboru, P. Minister Spraw Wewnętrznych czynił należyte przedstawienie do Rady Państwa, prosząc między innemi rozwiązania: jakiego rodzaju pomoce Urzędnikom, służącym z wyborów, mogą być czynione przez Dworzaństwo podług jego uwagi, i czy należy utrzymanie Kancellaryi Opiek Dworzańskich wkładać na pobor Ziemski ze wszystkich stanów, albo też z samych majątków Dworzańskich? Teraz P. Zostający w obowiązku Sekretarza Państwa przy odniesieniu się pod 11 przeszłego Grudnia przesłał do P. Ministra następują na Radzie Państwa podług przerzeczonego jego przedstawienia opinią, Narwżęx potwierdzeniem zaszczyconą, w której co do pomienionych dwóch przedmiotów postanowiono: 1) Zostawić prawo Dworzaństwu, tylko ze względu na szczególne prace osób, w służbie z wyborów jego będących, *przeznaczać im od siebie, w sposobie dobrowolnego wspomnienia, stołowe lub podróżne pieniądze.* 2) Ponieważ Dworzańskie Opieki ustanowione są dla spraw właściwie stanu Dworzańskiego, zatem i powiększenie utrzymania ich Kancellaryi należy odnosić do samych majątków Dworzańskich. (16 Stycznia 1835 r. Z 1go Departamentu.)

— Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, że niektórzy obywatele St. Petersburgskiej Gubernii Jamburskiego Powiatu, w podanej przez nich do tamiecznego Powiatowego Marszałka Dworzańskiego prośbie wyrazili, że Jamburski Lekarz Powiatowy, z przyczyny odległości ich majątków od

ихъ отъ города Ямбурга на 30 и на 40 верстъ, не въ состояннн подавать въ сихъ имѣннхъ надлежащнмъ образомъ врачебное пособіе, что имѣннн ихъ заключаютъ въ себѣ до 5 т. ревнзскихъ мужеска пола душъ и сверхъ того три стеклянныя завода, на коихъ находится большое число иностранныхъ мастеровъ, и что по симъ причинамъ приглашенъ ими одинъ врачъ, который однако же соглашается остаться въ сей должности не иначе, какъ если ему предоставлены будутъ преимущества, сопряженныя съ казенною службою, обязываясь въ такомъ случаѣ исполнять по тѣмъ имѣннмъ и всѣ Медицинскія порученія, съ должностію Узднаго Лекаря соединенныя. По сему помннутые помѣщики просили дозволить имъ имѣть на вышеозначенномъ основаннн въ имѣннхъ ихъ особаго врача на собственномъ ихъ содержаннн, подобно тому, какъ допускается опредѣленіе Медицинскихъ Чиновниковъ на горныхъ и мануфактурныхъ заведеннхъ. Имѣнн въ виду, что по существующему штату назначается одинъ только врачъ для дѣлаго уззда, не взирая на пространство и населеніе онаго, и что Чиновникъ сей иногда не можетъ исполнить удовлетворять всѣмъ требованнмъ жителей и вмѣстѣ исполнять всѣ возлагаемыя на него обязанности по службѣ, онъ Г. Министръ съ своей стороны вышеозначенное предположеніе помѣщиковъ Ямбургскаго уззда находя полезнымъ, испрашивалъ разрѣшенія Комитета Гг. Министровъ: не только симъ помѣщикамъ дозволить имѣть особаго Медика, который бы, получая содержаніе свое отъ помѣщиковъ, считался въ Государственной службѣ, и не касаясь, безъ особаго предписанія мѣстнаго Начальства, дѣлъ Судебной Медицины и Медицинской Полиціи, исполняя въ ихъ имѣннхъ обязанности Лекаря собственнн по части врачеваннн, то есть, занимался оспопрививаннмъ, леченнмъ какъ спорадическихъ, такъ и эпидемическихъ болѣзней и назначеннмъ предохранительныхъ мѣръ противу сихъ послѣднихъ и противу эпизоотій, — но мѣру таковую распространить и на другія Губерніи и уззды, въ коихъ помѣщики пожелали бы имѣть на себѣ основаннн особаго врача. Комитетъ Гг. Министровъ, признавая предположеніе его Г. Министра весьма полезнымъ, полагалъ оное утвердить; на что и послѣдовало въ 22 день минувшаго Декабря Высочайшее Его Императорскаго Величества соизволеніе. (Января 19 дня 1835 года. По 1-му Департаменту.) (С. В.)

Одесса, 11-го Января.

Съ нѣкотораго времени Бессарабская Область тревожнма была частными грабежами и разбоями. Появившіяся въ оной шайки разбойниковъ, переходя съ одной стороны Прута на другую, грабили на большихъ дорогахъ и по деревнямъ, и навели общій ужасъ на жителей Области. Главнымъ атаманомъ сихъ разбойничьихъ шайкъ считался нѣкоторый *Тодоръ Тобултокъ*, которому приписываемы были большая часть разбоевъ, грабежей и пожаровъ; имя его впрочемъ часто принимали на себя и многіе другіе разбойники, такъ что оно сдѣлалось страшилицемъ помѣщиковъ и поселянъ. Самъ Тобултокъ, отличавшійся исполинскимъ ростомъ и необыкновенною силою, два раза былъ схватываемъ и два раза успѣвалъ уходить изъ рукъ Полиціи. Въ послѣдній разъ бѣжалъ онъ изъ Кишиневской гауптвахты, въ Ноябрь мѣсяцъ 1835 года.

Въ концѣ минувшаго года приняты были вновь назначеннымъ Бессарабскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ, Г. Генералъ-Маіоромъ *Ододоровымъ*, тотчасъ по прибытіи его въ Кишиневъ, самыя дѣятельныя мѣры къ прекращенію сихъ разбоевъ, и по всей Области сдѣланъ былъ, въ одно время, въ концѣ Декабря, всеобщій, строгій обыскъ, въ слѣдствіе котораго Тобултокъ и его сообщники, производившіе обыкновенно свои разбои верхомъ, принуждены были спѣшиться и укрываться гдѣ кто могъ. При всемъ знаннн мѣстности, разбойники снн нигдѣ не могли найти пристанища, бросались изъ одного уззда въ другой, и многіе изъ нихъ были пойманы. Самъ Тобултокъ скрывался въ послѣднее время въ разнхъ мѣстахъ Леовскаго уззда, и наконецъ 24-го Декабря прошедшаго года схваченъ въ селенн Карбаулѣ. О поимкѣ его получены слѣдующія свѣдѣнія.

Тобултокъ, перемѣнивши прежнюю свою лошадь, явился въ селенн Карбаулѣ верхомъ, подъ именемъ Николая Манака, и остановился въ корчмѣ. Онъ имѣлъ при себѣ пистолетъ, рожокъ съ порохомъ, булаву, называемую по Молдавски болтакъ, и 300 левовъ. Корчмарь, не знавшій Тобултока лично, но удивленный наружностію и вооруженнмъ мнимаго Манака, далъ знать объ этомъ Карбаульскому посессору, который, вооруживъ нѣсколько человекъ, окружилъ ими корчму, чтобы схватить прибывшаго

миаства Jamburga на 30 i на 40 wiorst, nie jest w stanie czynienia w tych majątkach należytyмъ sposobem lekarskiej pomocy, że majątki ich zawierają w sobie do 5,000 dusz rewizyjnych pięci męskiej, i nadto trzy fabryki szklanne, w których znajduje się wielka liczba rzemieślników cudzoziemców, i że dla tych przyczyn wezwany przez nich jeden lekarz, który jednakże zgadza się pozostać w tym obowiązku nie inaczej, jak jeśli mu zapewnione będą prerogatywy, połączone ze Skarbową służbą, obowiązując się w takimъ zdarzeniu wypełniać w tych majątkach wszystkie medyczne polecenia, z obowiązkiem Powiatowego Lekarza połączone. Zatem wspomnieni obywatele prosili dozwolenia im utrzymywać na wyżej wyrażonej ośnowie w ich majątkach osobnego Lekarza na własnym ich koszcie, podobnie tak, jak dozwala się przeznaczenie Urzędników Medycznych w górniczych i rękodzielniczych zakładach. Mając na uwadze, że podług istniejącego etatu назнача się jeden tylko Lekarz dla całego Powiatu, bez względu na rozległość i nasiadłość jego, i że ten Urzędnik niekiedy nie może dostatecznie zadosyć uczynić żądaniu mieszkańców, i razem wypełniać wszystkie wkładane na niego obowiązki służby, P. Minister ze swojej strony wyżej wyłożone żądanie obywateli Jamburskiego Powiatu, uznawszy pożytecznym, prosił rozwiązania Komitetu PP. Ministrów: nie tylko tym obywatelom dozwolić mieć osobnego Medyka, któryby, mając swe utrzymanie od obywateli, liczył się w służbie Państwa, i nie tykając, bez szczególnego przepisania miejscowej Zwierzchności, spraw Medycyny Sądowej i Medycznej Policji, wypełniał w ich majątkach obowiązki Lekarza, właściwie co do leczenia, to jest: zajmując się szczepieniem ospy, leczeniem jak sporadycznych tak i epidemicznych chorób i wskazywaniem zapobiegających środków przeciw tym ostatnim i przeciw epizootii, — lecz taki środek rozciągnąć i na inne Gubernie i Powiaty, w którychby obywatele żądali mieć na tej ośnowie osobnego Lekarza. Komitet PP. Ministrów przyznając zamiar P. Ministra bardzo pożytecznym, zamierzył go potwierdzić; na co też nastąpiło 22 dnia przeszłego Grudnia NAYWYŻSZE JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zezwolenie. (19 Stycznia 1835 r. Z 1go Departamentu.) (G. S.)

Одесса, дня 11 Stycznia.

Od niejakiego czasu Obwód Bessarabski trwożony był przez częste rabunki i rozboje. Bandy rozbojników, przechodząc tam z jednej strony Prutu na drugą, rabowały na wielkich drogach i po wsiach i sprawiali przestrach powszechny na mieszkańcach obwodu. Głównym hersztem tych band rozbojniczych miany był niejaki *Todor Tobułtok*, któremu były przypisywane większa część rozbojów, rabunków i pożarów; zresztą imię jego często na siebie przyymowali i różni inni rozbojnicy, tak, że się ono stało postrachem obywateli i ludu. Sam Tobułtok, odznaczający się olbrzymim wzrostem i niezwykłą siłą, dwa razy był schwytany, i dwa razy potrafił uisnąć z rąk Policji. Ostatni raz uciekł z Kiszyniewskiego Obwachtu, w miesiącu Listopadzie 1835 roku.

W końcu upłynionego roku, przedsięwzięte były naydzielniejsze środki przez nowo naznaczonego Bessarabskiego Gubernatora Cywilnego P. Jenerał-Majora *Fedorowa*, wraz po przybyciu jego do Kiszyniewa ku wytepieniu tych rozbojów, i po całym Obwodzie, jednocześnie było zrobione w końcu Grudnia powszechne naypilniejsze wyszukanie, skutkiem którego Tobułtok i jego spółnicy, zwyczajnie odhywający swe rozboje konno, przymuszani byli porzucić konie, i pieszo szukać, gdzie który mógł, schronienia. Pomimo największej znajomości okolic, rozbojnicy nigdzie nie mogli znaleźć przytułku, rzucali się z jednego Powiatu do drugiego, i wielu z nich było пойманы. Sam Tobułtok krył się w ostatnim czasie w różnych miejscach Leowskiego Powiatu; i nakoniec 24go Grudnia roku zeszłego schwytany został we wsi Karbaule. O пойманіи его otrzymane są następujące wiadomości.

Tobułtok, odmieniwszy pierwszego swojego konia, ukazał się we wsi Karbaule pod nazwaniem *Nikołaja Manaka*, i zatrzymał się w karczmie. Miał przy sobie pistolet, rożek z prochem, buławę, nazywającą się po *Moldawsku* *boltak*, i 300 lewów. Karczmarz, nie znając Tobułтока osobiście, lecz zdziwiony powierzchownością i uzbrojeniem mniemanego Manaka, uwiadomił o *tém* Karbaulskiego possessora, który, uzbroiwszy kilku ludzi, otoczył karczmę, ażeby schwycić znajdującego się w niej zbójcę. Ten ostatni z rozpaczą się opierał

въ оную разбойника. Сей послѣдній оказалъ отчаянное сопротивленіе и грозилъ застрѣлить поссесора; но, получивши сильный ударъ въ голову болтакомъ, обезпамятѣлъ и свалился на землю. Его тотчасъ связали и отправили въ Леово; во время пересылки, разбойникъ успѣлъ разорвать веревки, и пустился бѣжать, но снова былъ схваченъ и привезенъ въ Леовскій острогъ. Тамъ одинъ изъ бывшихъ его товарищей, Василій *Рымба*, также содержащійся въ острогъ, призналъ его за Тобултока. При всемъ томъ, Тобултокъ не сознавался, что онъ есть дѣйствительно тотъ самый разбойникъ, который бѣжалъ изъ Кишинева. Въ слѣдствіе этого, Г. Бессарабскій Гражданскій Губернаторъ откомандировалъ въ Леово одного Офицера и писаря Кишиневского Ордонасъ-гауза, совершенно знавшихъ Тобултока, которые и донесли, что содержащійся въ Леовской тюрьмѣ арестантъ, подъ именемъ Николая Манака, есть тотъ самый Тобултокъ, который ушелъ изъ Кишиневской тауптвахты.

Тобултокъ отправленъ былъ въ Кишиневъ въ сопровожденіи сильнаго конвоя, и привезенъ туда 5-го Января; тамъ онъ всѣмъ былъ узнавъ, и содержится теперь подъ крѣпкимъ присмотромъ.

Сообщаемъ сіи свѣдѣнія, съ дозволенія Главнаго мѣстнаго Начальства, въ увѣренности, что онѣ послужатъ къ успокоенію жителей Бессарабіи. (О. В.)

12-го Января.

Мореплаваніе вовсе не прекращалось при нашемъ портѣ: ежедневно приходятъ къ оному и отсюда отходятъ нагруженные суда. (К. Г.)

15-го Января.

Изъ Константинополя пишутъ отъ 22-го Декабря: „За четыре дня начался здѣсь Рамазанъ. Въ первый день Патріархи различныхъ Христіанскихъ вѣроисповѣданій приглашены были, въ Султанскій дворецъ на Босфоръ. Греческій Патріархъ введенъ былъ прежде прочихъ; Султанъ принялъ его на тронѣ съ особеннымъ благоволеніемъ, и повелѣлъ вручить ему для ношенія большой Турецкій орденъ. Католическій и Армянскій Патріархи приняты были послѣ Греческаго, и также получили Турецкій орденъ. Посѣщенія сіи не были прежде въ обыкновеніи. — Г. Ксено, проведя нѣсколько дней въ Константинополь, отправился въ Смирну, въ званіи Греческаго Генеральнаго Консула, въ коемъ онъ признанъ Портою. — Дѣла Порты съ *Меджидомъ-Али* приняли благопріятный оборотъ.“ (А. В.)

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 6-го Января.

Тайный Совѣтникъ Посольства Каммергеръ и Полномочный Министръ при Дворѣ Лондонскомъ Баронъ *Бюловъ*, выѣхалъ въ Лондонъ.

Изъ Берлина доносятъ: „Король желаетъ, чтобы во время маневровъ въ семь году осенью, Принцъ Наслѣдникъ Престола, принялъ главное начальство надъ войскомъ.“ (С. С.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 28-го Января.

Вчера далъ Король Депутату, Г. *Вату*, приватную аудіенцію.

— Г-нъ *Гиде-де-Невилль* напечаталъ въ публичныхъ листахъ новую статью, относительно трактата съ Северо-Американскими Штатами.

— Въ скоромъ времени приступятъ къ постройкѣ новой Судейской залы для Палаты Перовъ. — Вчера Министръ Внутреннихъ Дѣлъ учинилъ всѣ надлежащія къ сему распоряженія. По его донесеніямъ, сія зала должна помѣщать 150 Судей, 150 обвиненныхъ, 150 человекъ муниципальной стражи, 450 свидѣтелей и 600 слушателей.

— Journal de Paris содержитъ слѣдующее: „Официальныя извѣстія сообщаютъ, что 17 числа, при Арквіосъ произошло важное сраженіе между войсками Королевы, подъ начальствомъ *Лоренцо*, и Карлистами. Непріятель понесъ значительный уронъ, и былъ принужденъ отступить до Аранаца. Войска Королевы лишились при семъ, къ сожалѣнію, Командира 1-й Бригады, Полковника *Аланса*.“

— Извѣстіе о занятіи Маесты подтверждается со многихъ сторонъ. La Sentinelle говоритъ: „Пишутъ изъ Витторіи отъ 16 Января, что Инсургенты напали на гарнизонъ Маесты, состоящій изъ 150 солдатъ и 30 городской милиціи. Солдатамъ послѣдовало прощеніе, а милиція наказана.“

31-го Января.

Король принималъ вчера Лорда *Бругама*, Маршала *Жерара*, Генерала *Флаго* и Барона *Баранте*, а послѣ на приватной аудіенціи Графа *Поццо-ди-Борго*.

Прусскій Посоль, Баронъ *Вертеръ*, вчера по

и грозилъ застрѣленіемъ possessorа; лечь mocno uderzony boŃtakiem w głowę, odszedł od przytomności i padł na ziemię. Natychmiast go związali i wysłali do Leowa; w czasie przesyłania, zbóycą, zdołał rozerwać powrozy, i począł uciekać, lecz znowu był schwytyany i przywieziony do Leowskiego ostrogu. Tam jeden z byłych jego towarzyszy Bazyli *Rymba*, także utrzymywany w ostrogu, uznał go za Tobułtoka. Pomimo to jednak, Tobułtok nie przyznawał się, że on jest rzeczywiście tym samym zbóycą, który uciekł z Kiszyniewa. Na skutek tego P. Bessarabski Gubernator Cywilny wysłał do Leowa jednego Oficera i Pisarza Kiszyniewskiego Ordynanshauzu, zupełnie znających Tobułtoka, którzy donieśli, że utrzymywany w Leowskiej turmie aresztant, pod nazwaniem Nikołaja Monaka, jest ten sam Tobułtok, który uciekł z Kiszyniewskiego Obwachtu.

Tobułtok był wysłany do Kiszyniewa z mocną strażą, i przywieziony tam 5 Stycznia, gdzie on przez wszystkich był poznany, i jest teraz utrzymywany pod mocnym dozorem.

Udzielamy tych wiadomości z dozwolenia Głównej miejscowej Zwierzchności, w przekonaniu, że one posłużą do uspokojenia mieszkańców Bessarabii. (G. O.)

Dnia 12.

Żegluga zupełnie nie ustawała w naszym porcie; codziennie tu przychodzą i ztąd wypływają naładowane okręty. (G. H.)

Dnia 15.

Z Konstantynopola donoszą pod dniem 22 Grudnia: „Przed czterema dniami zaczął się tu Ramazan. Pierwszego dnia Patryarchowie różnych Chrześciańskich wyznań zaproszeni byli do Sułtańskiego pałacu nad *Bosforem*. Patryarcha Grecki wprowadzony był przed innemi; Sułtan przyymował go na tronie ze szczególniejszém zadowoleniem, i rozkazał wręczyć mu dla noszenia wielki order Turecki. Patryarchowie Katolicki i Ormiański przyymowani byli po Greckim, i także otrzymali order Turecki. Odwiedziny te dotąd we zwyczaju nie były. — P. *Kseno*, przebywszy kilka dni w Konstantynopolu, wyjechał do Smyrny, mianowany Konsulem Jeneralnym Greckim i od Porty uznany. — Rzeczy Porty z *Mehmed-Ali*m pożądanym obrót przybrały.“ (G. A.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Berlin, dnia 6 Stycznia.

— Radca Tajny Poselstwa, Szambelan i Minister Pełnomocny przy Dworze Londyńskim, Baron *Bulow*, wyjechał do Londynu.

— Z Berlina donoszą: „Król życzy sobie, ażeby w czasie manewrow tegorocznej jesieni, Xiążę Następca Tronu objął naczelne dowództwo nad wojskiem.“ (G. C.)

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 28 Stycznia.

Wczora Król dał Deputowanemu, Panu *Vat*, prywatne posłuchanie.

— Pan *Hyde-de-Neuville* wydrukował w pismach publicznych nowy artykuł, względem traktatu ze Stanami Północno-Amerykańskimi.

— Rychto już przystąpią do budowania sali sądowej dla Izby Parów. — Wczora Minister Spraw wewnętrznych uczynił wszystkie do tego potrzebne rozporządzenia. Podług jego doniesień, sala ta powinna obejmować 150 sędziów, 150 oskarżonych, 150 ludzi municypalnej straży, 450 świadków i 600 arbitrow.

— Journal de Paris zawiera co następuje: „Podług urzędowych wiadomości, dnia 17go pod *Arquios* zaszła znacząca potyczka pomiędzy wojskami Królowej pod dowództwem *Lorenza*, a Karolistami. — Nieprzyjacieli poniosł znaczną stratę, i był przymuszonym cofnąć się od Aranaz. Wojska Królowej w potrzebie tej z żalem swym pozbawione zostały Dowódcy 1szej brygady, Półkownika *Alansa*.“

— Z różnych stron potwierdza się o zajęciu Maestas. *Sentinelle* zawiera: „Piszą z *Vittorii* pod dniem 16 Stycznia, że insurgenci uderzyli na załogę Maesty, złożoną ze 150 żołnierzy i 30 milicyi mieskiej. Żołnierze otrzymali przebaczenie, a milicya została ukarana.“

Dnia 31.

Król przyymował wczora Lorda *Brougham*, Marszałka *Gérard*, Jenerała *Flahaut* i Barona *Barante*. Poźniej udzielił Król prywatne posłuchanie Hrabie-mu *Pozzo-di-Borgo*.

— Poseł Pruski, Baron *Werther*, wczora po połu-

полудни имѣлъ продолжительное совѣщаніе съ Княземъ *Talleyrandem*.

— Коммиссія, назначенная для разсмотрѣнія проекта Г-на *Рожера* о личной свободѣ, поручила Г-ну *Беранже* дать о томъ мнѣніе.

— Генераль *Демисель*, военачальникъ Орана, западной части прежняго Алжирскаго управленія, возвращается во Францію, а Генераль *Трецель*, Шефъ Главнаго Штаба дѣйствующей Арміи, заступить его мѣсто.

1-го Февраля.

Вчера у Князя *Орлеанскаго* былъ, великолѣпный балъ, начавшійся въ 8 часовъ вечера и продолжавшійся до 5-ти утра.

— Назначенный Посланникомъ при Лондонскомъ Дворѣ Графъ *Себастьяни*, вчера сюда прибылъ и по полудни имѣлъ у Короля аудіенцію. Его ожидали уже за два предъ симъ дни; но по причинѣ чрезмѣрной усталости, онъ не много могъ вѣхать въ сутки. *Журналъ Првній* думаетъ, что Графъ скоро отправится къ мѣсту своего назначенія.

— Третьяго дня по полудни Г-нъ *Гизо* и Австрійскій Посланникъ Графъ *Аппони*, вели продолжительный разговоръ съ Графомъ *Поццо-ди-Борго*.

— Сюда ожидаютъ на слѣдующей недѣлѣ Графа *Медема*, нынѣшняго Повѣреннаго Россійскаго въ Лондонѣ.

— Вчера Король занимался съ Министрами: Юстиціи, Внутреннихъ Дѣлъ и Иностранныхъ сношеній.

— Г-ну *Соге* поручено дать мнѣніе о проектѣ закона относительно ответственности Министровъ.

— Вчера Легитимисты въ покояхъ готели *Лафита* давали великолѣпный балъ въ пользу пенсіонеровъ прежняго списка гражданъ. На ономъ находилось болѣе 2,500 особъ, и собрано дохода около 40,000 франковъ.

— Прежній кучеръ Людовика XVI *Маскере* умеръ въ глубокой старости 18 Января въ Компьенѣ и погребенъ 21 Января, въ день смерти Людовика XVI.

— Подтверждается извѣстіе о сраженіи 17 Января и увѣряютъ, что оно подъ начальствомъ *Лоренцо* пошло для *Христианосовъ* успѣшно. Говорятъ, что 21 и 22 Января происходила битва подъ *Эстеллою*, но безъ рѣшительныхъ послѣдствій.

2-го Февраля.

Вчера Король по полудни имѣлъ съ Министрами два часа Совѣтъ. Лордъ *Бруггамъ* и Г-нъ *Фергуссонъ* имѣли честь вмѣстѣ обѣдать съ Королемъ и Королевскимъ семействомъ.

— По *Монитеру* Правительство получило вчера изъ Испаніи посредствомъ телеграфа извѣстіе: „25-го прошедшаго мѣсяца Королева приняла просьбу *Альдера* о увольненіи его. Военное Министерство временно поручено Г-ну *Мартинез-де-ла-Роза*. Въ Мадридѣ господствуетъ спокойствіе непрерывно.“ (A.P.S.Z.)

ГЕРМАНІЯ.

Мюнхенъ, 28-го Января.

Греческій Посланникъ, при Императорско-Россійскомъ Дворѣ, Князь *Суццо*, прибылъ сюда изъ С. Петербурга. (A.P.S.Z.)

БЕЛЬГІЯ.

Литтихъ, 28-го Января.

Слышно, что здѣсь заказано 150,000 ружьевъ, изъ коихъ 60 тыс. на счетъ Голландскаго Правительства, а 90 тысячъ для *Донъ-Карлоса*. (G.C.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 28-го Января.

Третьяго дня Ихъ Величества дали въ Брейтонѣ блестящій вечеръ, къ коему приглашено было изъ города и окрестныхъ мѣстъ отъ 500 до 600 особъ, имѣющихъ въѣздъ ко Двору. За ужиномъ въ 10 часовъ, гости были угощены наилучшимъ образомъ. Ихъ Величества провели съ ними время до 12 часовъ, а гости разѣхались изъ Дворца не прежде, какъ въ часъ по полуночи.

— Герцогъ *Веллингтонъ* выздоровѣлъ. Третьяго дня имѣлъ онъ совѣщанія въ Министерствѣ Иностранныхъ Дѣлъ: съ Греческимъ и Португальскимъ Посланниками, съ Прусскимъ Повѣреннымъ и Маркизомъ *Буте*; а вчера находился на обѣдѣ, данномъ Сиромъ *Р. Пилетъ* въ Привы-Гарденсѣ. (A.P.S.Z.)

ИСПАНІЯ.

Въ *Phare de Bayonne* отъ 22-го числа напечатано: „Мы получили изъ Мадрита письмо, въ коемъ увѣдомляютъ, что Правительство рѣшилось принять самыя дѣятельныя мѣры къ прекращенію матежа,

днѣмъ дѣлать конференцію зъ Хіагѣіемъ *Talleyrandem*.

— Коммиссія, вынчана до розтрѣніа прокету Пана *Roger* о волносі олобітеу, пречначяла Пана *Bérenger* на свего справордавеу.

— Јенератъ *Desmichels*, доводзча Орану, заходнеу чзгсі давнеушеу рејенуі Алггерскеу, до Францу поврсі, а Јенератъ *Trezel*, Шефъ Гловнеу Штебу войска чзуннеу, јего мгеуеце застѣпѣ.

Дня 1-го Лутего.

Завчора у Хігсіа *Orleanського* буѣ шветну балъ, ктору зачѣл сѣ о годзне 8меу вгечоремъ і трѣл до 5теу зрана.

— Пречначону на Поста до Двору Лондуіскеу, *Hrabia Sebastiani*, доперо вчора ту прѣбуѣ і по полудну мѣл постухане у Крѣла. Пред двома днѣма буѣ јуѣ ту сподзевану; але дла вгелкеу зууѣенѣа по нгевгеле на дзѣн мѣгл јечѣл. *Dziennik Spórów* мнѣма, ѣе *Hrabia* вкрѣтоу до мгеуеца свего пречначенѣа вугѣлѣлѣ.

— Вчора по полудну *P. Guizot* і Посѣл Аустрѣакѣ *Hrabia Appony*, мгеу длугѣ розмовѣ зъ *Hrabіа Pozzo-di-Borgo*.

— *Hrabia Medem*, тѣразнгеушеу Рѣнмомѣнѣк *Rossyyski* в Лондуіне, в настѣпнѣмъ тугоднуіа ту јест сподзевану.

— Вчора Крѣл прѣовѣл зъ Мгнстрѣма *Sprawiedliwosci*, *Spraw* вѣвнѣтрнѣхъ і *Stosunków* зѣвнѣтрнѣхъ.

— *P. Sauzet* вугнчону јест на справордавеу о пројекте до прѣа вггледѣмъ одповѣлзлносі Мгнстрѣмъ.

— Завчора *Legitymiści* в салѣнахъ хотелу *Lafitta* вугавѣлѣ балъ шветну, на рѣчѣ пенсѣонѣрѣмъ давнеушеу лгсты цѣвглнеу. Буѣло на нмъ вгугеу 2,500 осѣбъ, а дохѣдѣ околѣ 40,000 франковъ учзунѣл.

— Нгевдѣс вѣзнѣа *Ludwika XVIgo, Masqueret*, 18го Стѣчзнуѣа в *Compiègne*, в бардоу подѣшлѣмъ вгелу умѣл, і 21 Стѣчзнуѣа (в рѣчнѣцѣ шмерѣ *Ludwika XVIgo*) zostѣл погрзѣбѣну.

— Потвгдзѣа сѣ о потѣчѣ 17го Стѣчзнуѣа, і запернѣсѣа, ѣе она посѣла помѣшлѣне дла *Chrystynіstów* под доводѣтѣмъ *Lorenzo*. Мѣвѣа, ѣе 21 і 22 Стѣчзнуѣа бглі сѣ под *Estellą*, без станѣвѣзѣго једнакъ skutku.

Дня 2-го.

Крѣл вчора о полудну мѣл двугѣдзнугѣ радѣ зъ Мгнстрѣма. *Lord Brougham* і *P. Fergusson* мгеу зашѣчѣл обгдѣовѣл зъ Крѣлемъ і *Famіліа* Крѣлевскѣа.

— Подлугъ *Monitora*, Рѣдзл отргѣмѣл вчора телеграфѣчнѣа вгѣдѣмѣсѣа зъ *Hiszpanii*: „Днѣа 25 зѣшлѣго мгеусіѣа, Крѣловѣа прѣујѣла просѣбѣ Јенерѣла *Llauder* о увѣлнѣенге. Мгнстрѣтѣмъ вѣоскѣе тѣмѣзѣсѣе по вггверзѣе Пана *Martinez-de-la-Rosa*. Спокоуносѣа цггггѣе утрѣмѣује сѣ в *Madrycie*.“ (A.P.S.Z.)

НИЕМЦЫ.

Monachium, dnia 28 Stycznia.

Посѣл Грекѣі прѣу Дворѣ Цѣзарѣко-Рѣссыуіскѣмъ, Хіагѣ *Suzzo*, прѣбуѣл ту зъ *St. Petersburga*. (A.P.S.Z.)

БЕЛГІЯ.

Leodjum, 25 Stycznia.

Стѣхѣл, ѣе ту замѣвѣно 150,000 карабгнѣмъ, зъ кторѣхъ 60 т. на рѣчунѣкъ Рѣдзу *Hollenderskiego*, а 90 т. дла *Don Carlosa*. (G.C.)

BRITANIA WIELKA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 28 Stycznia.

Завчѣра у Крѣлѣстѣа *Ichmośc* в *Brighton* шветну буѣл вгечѣр, на ктору заперзѣно гѣсѣі зъ мгеусіа і околѣі од 500 до 600 осѣбъ, мауѣчѣхъ вѣсѣп до Двору. О годзнеі рѣтеу настѣпѣла вгечѣрѣа, і гѣсѣіе науу-прѣзѣмгеу булѣі чзѣстѣванѣі. Наујаśнгеушеу Пагнство прѣ-пѣдзгл зъ нмѣі чзѣс до годзнуѣа 12теу. Згродѣдзѣне зачѣлѣ сѣ розѣждѣлѣ околѣ 12теу.

— Хіагѣ *Wellington* вугдѣровѣл; завчѣра мѣл онъ в Мгнстрѣтѣмъ *Stosunków* зѣвнѣтрнѣхъ розмовѣ зъ Постама Грекѣімъ і Португалскѣмъ, зъ Рѣнмомѣнѣкѣмъ *Pruskim* і *Margrabіа Bute*, а вчѣра буѣл на обгдѣеіа н *Sir R. Peel* в *Privy-Garden*. (A.P.S.Z.)

НИЗЪПАНІЯ.

Въ газѣѣ *Phare de Bayonne* цѣтѣмѣа: „Отргѣ-мѣлѣмѣі лгст зъ Мадруту, в кторѣмъ доносѣа, ѣе Рѣдзл постанѣвлѣ станѣвѣчѣе прѣдсѣвѣзѣагѣ шрѣдѣкѣ до уśмгѣ-рѣенѣа рѣкосзу, і, згѣднѣе зъ једногѣлѣснѣмъ постанѣвге-

и, согласно съ единодушному рѣшенію Государственнаго Совѣта, намѣрено отправить все войско, находящееся въ Мадридѣ, противъ непріятеля, а сохраненіе общественнаго спокойствія въ столицѣ поручить милиціи.“

— Изъ Мадрита отъ 18-го Января получено слѣдующее официальное извѣстіе: „Отрядъ второго легкаго полка, возмущенный слухами, будто бы престолъ Ея Величества Королевы, равно какъ и постановленія, обезпечивающія права націй, находится въ опасности, взбунтовался сегодня 18-го числа, и овладѣлъ домомъ Почтамта. Генераль-Капитанъ *Донъ Лозе Кантеракъ*, получивъ о семъ извѣстіе, немедленно отправился на мѣсто собранія мятежниковъ, надѣясь однимъ своимъ присутствіемъ прекратить безпорядки; но его чрезмѣрная вспыльчивость и прибытіе его безъ прикрытія, были причиною, что онъ самъ сдѣлался жертвою своей ревности. Правительство, узнавъ о семъ немедленно предписало окружить строеніе, въ коемъ находились мятежники, и силою принудить ихъ къ сдачѣ. Между тѣмъ, гарнизонъ вооружился. Городская милиція, пѣхота и кавалерія, одушевленные желаніемъ возстановить порядокъ, заняли различные пункты. Повсюду по улицамъ слышны были норианія народа на безразсудное предпріятіе возмущившагося полка, и нигдѣ не было замѣчено покушенія воспользоваться сими безпорядками. Преданность, одушевлявшая войско и народъ, была достаточна для того, чтобы возмущившіеся солдаты утѣрились въ своемъ заблужденіи и въ несбыточности своихъ надеждъ. Видя безразсудство своего замысла, они просили о дарованіи имъ Ея Величествомъ прощенія, и объ отпращиваніи ихъ въ возмущенныя провинціи, дабы они могли тамъ загладить свой поступокъ. Ея Величество повелѣла, до начатія слѣдствія для открытія виновниковъ сихъ безпокойствъ, отправить участвовавшихъ въ нихъ солдатъ на сѣверныя провинціи, въ мѣстечко *Асконвендасъ*, дабы они могли ревностію и усердіемъ заслужить совершенное прощеніе. Солдаты отправлены въ тотъ же вечеръ въ мѣсто ихъ назначенія. Лучшимъ доказательствомъ дисциплины и твердости гарнизона и городской милиціи, спокойствія и благонамѣренности жителей, служить скорость, съ которою былъ возстановленъ порядокъ. По возвращеніи войска въ казармы, вечеромъ, какъ обыкновенно, театры и другія публичныя мѣста были наполнены народами.“

— Въ Парижѣ изъ Мадрита отъ 20-го Января получено извѣстіе, что въ засѣданіи Палаты Прокураторовъ сего числа, Военный Министръ Генераль *Ллудеръ* сдѣлалъ предложеніе, чтобы Палата подала Ея Величеству адресъ съ просьбою объ изъясненіи согласія ея на бракосочетаніе ея дочери, *Донны Изабеллы*, съ старшимъ сыномъ *Дона Карлоса*. Говорятъ, что предложеніе сіе произвело въ собраніи сильное волненіе, и что Министръ былъ смѣненъ въ тотъ же день. Равномѣрно носились слухи, что предложеніе сіе есть слѣдствіе тайныхъ переговоровъ Генерала *Ллудера* съ нынѣшнимъ Англійскимъ Министерствомъ. (A.P.S.Z.)

И т а л і я.

Медіоланъ, 22-го Января.

Академія Изящныхъ Художествъ въ Болоннѣ, приняла въ Члены свои Русскаго Художника *Брюлова*, — прославившагося колоссальною картиною своею: *Послѣдній день Помпеи*; теперь находится онъ въ Болоннѣ и снимаетъ копію Св. Цециліи, Рафаеля. — для Ея Величества, Императора Россійскаго.

— Издатель всѣми уважаемаго сочиненія: *Storia degli antichi popoli d'Italia*, Микали (онъ живетъ въ Парижѣ), получилъ отъ Ея Величества Императора Австрійскаго, въ знакъ уваженія къ литературнымъ заслугамъ его, орденъ *Желѣзной Короны 3-й степени* (Ему же, какъ извѣстно, въ недавнемъ времени пожалованъ орденъ *Краснаго Ора 3-й степени*).

— Между многими достопамятностями Италіи, заслуживаетъ вниманія и музеумъ, заключающій въ себѣ работы изъ слоновой кости, принадлежащій Графу *Поссенти* въ Фабрикано, въ Папской области. Онъ содержитъ въ себѣ рѣдкости искусства сего рода, и возбуждаетъ тѣмъ болѣе любопытство, что все въ немъ расположено хронологическимъ порядкомъ, по коему видны успѣхи въ сей отрасли художества.

— Славная Импровизаторка, *Роза Таддеи*, пріобрѣла большую похвалу въ Болоннѣ, такъ, что она съ прошлаго Декабря, всякую Пятницу даетъ въ большомъ театрѣ представленія, что будетъ продолжаться и во время карнавала, въ тѣ же дни.

ниемъ Рады Паństwa, замierzono wysłać całe wojsko, będące w Madrycie, przeciw nieprzyjaciela, a utrzymanie powszechnej spokojności w stolicy poruczyć milicyi.“

— Otrzymano z Madrytu pod 18 Stycznia następujące urzędowe uwiadomienie: „Oddział drugiego lekkiego pólku, podniecony pogłoskami, jakoby tren Najjaśniejszej Królowey, równie jak i postanowienia, zabezpieczające prawa narodu, zostają w niebezpieczeństwie, podniósł bunt dziś dnia 18, i opanował dom pocztamtu. Jeneralny Kapitan *Don Joze Canterac*, otrzynamwszy o tém wiadomość, nie zwłócznie udał się na miejsce zgromadzenia rokoszanów, spodziewając się samą swą obecnością uśmierzyć zamieszanie, lecz zbyt szybki jego zapęd i przybycie bez zastony, były przyczyną, że sam się stał ofiarą swej gorliwości. Rząd, dowiedziawszy się o tém, niezwłocznie rozkazał otoczyć budowlę, w której się znajdowali buntownicy, i siłą przymusić ich do poddania się. Tym czasem, załoga uzbroiła się. Milicya mieska, piechota i kawalerja, ożywione żądzą przywrócenia porządku, zajęły rozmaite punkta. Po wszystkich ulicach słyszane były wyrzekania ludu, na nierozsądne przedsięwzięcie zbuntowanego pólku, i nigdzie nie dostrzeżono kuszenia się do korzystania z tego zamieszania. Poświęcenie się, które ożywiało wojsko i naród, dostatecznem było dla przekonania zbuntowanych żołnierzy o ich oślikaniu, i nieziszczeniu się ich nadziei. Widząc nierozsadek zamysłu swego, prosili Królowey o przebaczenie i wysłanie ich do zbuntowanych prowincyj, ażeby tam mogli zagładzić swój występек. Królowa rozkazała, nim nastąpi śledztwo dla wykrycia sprawców tych zamieszek, wysłać należących do nich żołnierzy do prowincyj pónocnych, do miasteczka *Asconendas*, ażeby gorliwością i serdecznością zasłużyć mogli na zupełne przebaczenie. Żołnierze tegoż wieczora wysłani zostali do przeznaczonego dla siebie miejsca. Najlepszym dowodem karności i męstwa załogi i milicyi mieskiej, spokojności i dobrego sposobu myślenia mieszkańców służy szybkość, z jaką przywrócony został porządek. Za powrótem wojska do koszar, wieczorem teatru i inne miejsca publiczne pełne były jak zazwyczaj ludu.“

— W Paryżu pod 20 Stycznia otrzymano z Madrytu wiadomość, że na posiedzeniu Izby Prokuratorów dnia tego Minister wojskowy Jenerał *Lluder*; uczynił wniosek, ażeby Izba podała Jey Królewskiej Mości adress, prosząc o jey zgodzenie się na zaślubienie swej córki *Donny Izabelli* za starszego syna *Don Carlosa*. Mówią, że wniosek ten wielkie sprawił w zgromadzeniu wzruszenie, i że Minister tegoż dnia zmienionym został. Również mówiono, że wniosek ten jest skutkiem tajemnych układów Jenerała *Lludera* z terazniejszym Ministerjum Angielskim. (A.P.S.Z.)

W ł o c h.

Medyolan, 22 Stycznia.

Akademia Sztuk Pięknych w Bononii obrała na Członka swego, Artystę Rossyyskiego *Briulowa*, sławnego z kolosalnego obrazu swego, *Ostatni dzień Pompei*. Jest on teraz w Bononii i pracuje nad kopią Sw. Cecylii Rafaela. Kopia ta przeznaczona jest dla Najjaśniejszego Cesarza Jegomości Wszech-Rossyji.

— Autor powszechnie szacowanego dzieła: *Storia degli antichi popoli d'Italia* Michali, (teraz on przebywa w Paryżu) otrzymał od N. Cesarza Austriackiego, na okazanie szacunku dla uczonych jego zasług, order *Żelazney Korony 3go stopnia*. (Wiadomo takż, że nie dawno udarowany on został orderem Czerwonego Orla 3go stopnia).

— Między wielą zabytkami Włoch, zasługuje na uwagę muzeum, zawierające w sobie roboty z kości słoniowej, należące do Hrabiego *Possenti* w Fabricano w Państwie Papiezkiem. Znajdują się w niem wszystkie osobliwości tej sztuki i wzbudza ono ciekawość i większą, że wszystko w niem uszykowane jest w porządku chronologicznym, okazującym postępy w tej gałęzi sztuki.

— Sławna Improvizatorka, *Róża Taddei*, wielką sobie zjednała sławę w Bononii, tak dalece, że od Grudnia r. z, co piątek na teatrze Bononiskim wydaje reprezentacye, które będą trwały przez cały karnawał w dniach pomienionych.

ВИЛЬНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Февраля 8 дня 1835 г.—Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Боровскій.*